

Kukaan ei varmaan koskaan saa selville, kuinka monta pienlehteä Suomessa aivan **TODELLA** on ilmestynyt. Valokopiokoneiden leviäminen kaikenlaisten haahuilliloiden käyttöön oli jo melkoinen vallankumous – ja nykyään sivuja voi valkka printtilla, jos sattuu olemaan nörtti. Voi olla, että suurin osa äärimmäisen pienipainoksista lehdistä ei koskaan leviä tekijöidensä lähimpiin ulkopuolelle.

SITÄ LEHTEÄ EN UNOHDA KOSKAAN

loin istuimme S. Pajusen kanssa paviijongilla siemällä teguilaa ja juellen paskaa. S.P ilmoitti ikäänkuin ohimennen että hän teki jonkun ystävänsä kanssa "Sokerinsyöjät" nimistä lehteä. Johon minä totesin "Vitut teet." Ja ei hän tehnyt. Mutta pian teki. Tai oikeastaan minä tein, ja S.P oli päätoimittaja. Se oli melko rasvaista hommaa yhdelle ihmiselle, joten olin pakotettu ottamaan apulaisen tuotanto-projektiin. Kaitala J.n..."

Jep. Vuonna 1979 perustetun Sokerin-

syöjät-lehden kuvallisesta asusta vastasivat nykyään Egmontin sarjakuvajulkaisuja toimittava Jouko Ruokosenmäki ja muun muassa "Vuoden nuoreksi taiteilijaksi" yltänyt Janne Kaitala. Ilmeisesti lehden 16 ensimmäistä numeroa piirrettiin suoraan lehtimuotoon taitelluille papereille ja niistä tehtiin kaikista vain yhden uniikkikappaleet. Numerosta 17 alkaen lehti hypähti kenties 10-20:n kappaleen pai-

nokseen. Painoksesta puolet kopioi Ruokosenmäen isä työpaikallaan ja Kaitalan isä vastasi toisesta puoliskosta.

Alkukantainen kopiö-Sokerinsyöjät loppui jo mainittuun vuoden 1984 numeroon 28, mutta Ruokosenmäki ja Kaitala innostuivat vielä 1990-luvulla vääntämään kokoon tuotantoarvoiltaan paremmin onnistuneen numeron 28. Se ei todellakaan ollut varsinaisesti sukua edelliselle Sokerinsyöjät 28:lle, vaikka siinä uudelleenjulkaistiinkin muutamia otteita varhaisemmista lehdistä. Ruokosenmäen mukaan lehden numerointi vain vedettiin hatusta. Sokerinsyöjät 28:n jälkeen piti ilmestyä Sokerinsyöjät 32, mutta se ei ikävä kyllä valmistunut koskaan.

Kaveripiiriin levinneestä paristakymmenestä kappaleesta ei luulisi tihkuvan mitään informaatiota ulkopuoliseen maailmaan, mutta niinpä vain kävi pari vuotta sitten, että sain ostettua Sokerinsyöjien numerot 18 ja 20 paikallisesta divarista. Kyseessä tosin oli Tampereen ylitsepur-suavin divari Lukulaari, johon tosiaankin ostetaan sisään melkein mitä painotuotteita hyvänsä, jos niitä ei ennestään hyllyssä ole. Vuoden 1984 numero 28 minulla taas on ollut vuodesta 1984 asti omistuksessani, koska piirsin siihen kaksi

P.A. Manninen

Hyvänä esimerkkinä MELKEIN piiloon jääneestä julkaisusta toimii legendaarinen Sokerinsyöjät. Näin kertoo Jouko Ruokosenmäki lehden perustamisesta Sokerinsyöjät 28:n (1984) pääkirjoituksessa: "Kaikki alkoi n. 5 vuotta sitten, jol-

(1983)

sivua. Senkin muistan nähneeni jossain Tampereen divareista.

Numeroissa 18 ja 20 näkyy tuhteja Pahkasika-vaikutteita, ja sikahahmo on ympätty mukaan sarjakuviinkin. Sar-

jakuvat on taatusti tehty ilman luonnostelua tai edes suunnittelua, mutta "Galaktisika"-kertomus kerää kyllä pisteet kotiin näittämällä keskenään Battlestar Galactican ja Tankki Täyteen -sarjan. Sokerinsyöjät osoittaa ällistytävää kykyä nähdä tulevaisuuteen esitelmällä "Ravintola Tullinkupin" ruokalistan. Ylöjärvellä suosittu sanavääntelyn mukaan Tullinkuppi pitää tietenklausua muodossa "Kullintuppi". Ruokalistalla on tietenkin tarjolla "Kettua vinossa" ja "Pehmeä jänis"... Mutta, todellakin, olin saada hepulin huomattessani myöhemmin, että Tampereen Tullintorin ostoskeskukseen oli perustettu ravintola "Tullin Kukko"...

Vuoden 1984 numero

28 onkin sitten todellinen asiallisuuden huippu Sokerinsyöjien menneisyyteen verrattuna. Kyseessä on Hippon -spesiaali, Heavy Metal -parodia, jossa esiintyy ensimmäisen kerran Hipporox.

Sittemminhän tämä Ruokosenmäen ja Kaitalan Ranxerox-muunnelma vilahti muutamaan otteeseen Sarjarissa ennen päätymistään albumipituiseen seikkailuun vuonna 1995. Se taas toimi Kaitalan lopputyönä Kuvataideakatomialle. Tämä osoittaa ainakin sen, että ihminen voi päästä pitkälle pelkästään nuoruudensyntiensä avulla. Hippon Metal-lehden muistettavimmassa kohtauksessa Punk Opera -sarjakuva loppuu kuin seinään (sen piirtämiseen oli kaiketi kyllästyttynyt) ja Dr. Doom ilmestyy julistamaan tyyliä totuuksia.

Sokerinsyöjien viimeinen numero, siis 1990-luvulla tehty 28, sen sijaan on aivan ehdoton klassikko. Jo pääkirjoitus sanoo runollisesti: "Juokse Saatana maailman laidalle, mutta tule takaisin koskettamaan Sokoksen ovea". Ja kuka voisiakaan unottaa Robert Monivamma -sarjan juoksevaa vitsiä "Tälläkin penkillä sitä lepää viisi (5) kivaria!" tai Sperma-E.T.-sivun loppuhuipennusta "Ei kun se on kyrpä!". Jos maailmasta ei oikeudenmukaisuus tyystin loppu, maksetaan näistäkin lehdistä sadan vuoden kuluttua miljoonia. ■

TÄHTIVAELTAJA

ISKEE KUIN MILJOONA PULTTIA!

www.tahtivaeltaja.com

HALUAN HELSINGIN SCIENCE FICTION SEURAN JÄSENEKSI VUODEKSI 2001

Saan jäsenyyteeni automaattisesti kuuluvien neljän 84-sivuisen **TÄHTIVAELTAJA** -lehden (1-4/2001) lisäksi uuden jäsenen **ilmaislahjana numeron 4/2000!**

JÄSENMAKSU VUODELLE 2001 ON VAIN 95 MK!

Säästän rahani hetkessä takaisin sillä pääsen myös hyödyntämään oivallisia jäsenetujanne!

Kopioi tämä kortti ja pistä heti postiin. Postimaksusta huolehdimme puolestasi!

vastaanottaja maksaa postimaksun

HELSINGIN SCIENCE FICTION SEURA RY.

Vastauslähetyksopimus 00520-595

00003 Helsinki

Nimi _____

Osoite _____

Postinumero _____

Allekirjoitus _____

(Alle 18-vuotiailta holhoojan allekirjoitus)